

Berichten uit het Vogelhospitaal 1993/94

Van de Stichting Vogelrampenfonds ontvingen het jaarverslag van de periode juli 1993-juli 1994. Hierna volgt een samenvatting van dit jaarverslag.

Voor het revalideren van vogels en egels is het niet alleen noodzakelijk dat de medewerkers van het Vogelhospitaal de dieren zo goed mogelijk verzorgen, maar ook het op peil houden van een goede accommodatie is belangrijk. Dit jaar waren we, mede dankzij een nalatenschap, in staat het dak van het hoofdgebouw te vernieuwen. Dat dak was hard aan vervanging toe, want het lekte op diverse plaatsen. Nu is dat gelukkig verleden tijd.

In het begin van het boekjaar werd opnieuw ingebroken in het Vogelhospitaal, maar de inbrekers werden dit keer in tegenstelling tot de voorgaande keren gepakt. Het waren twee jongens, waarvan de een net meerderjarig was en de ander net niet. Gealarmeerd door glasgerinkel waarschuwden de achterburen de politie. Toen die arriveerde hadden de inbrekers het hazepad al gekozen, maar nog diezelfde nacht werden ze aangehouden door een agent. Van de kinderrechter kreeg de jongste een alternatieve straf: hij moest in de zomervakantie werken om f 1000,- voor de vogels te verdienen.

In augustus werden tegenover een snackbar in Hillegom vijf vergiftigde Kauwtjes gevonden. Drie van de vijf vogels herstelden weer. Het neerleggen van giftig voer is niet alleen gemeen, maar ook erg dom. Het kan immers ook gegeten worden door huisdieren of kinderen. We hebben de politie van Hillegom dan ook gewaarschuwd.

In september kregen we opnieuw te maken met vergiftigde vogels. Dit keer betrof het een aantal Jan van Genten die met vergiftigingsverschijnselen op het strand lagen. Aangezien we zelf geen vogels meer voor onderzoek naar het Diergeneeskundig Instituut in Lelystad mogen sturen hebben opsporingsambtenaren van Bijzondere Wetten dit voor ons gedaan. Om welke stof het ging was moeilijk te achterhalen.

De koele zomer van 1993 was gunstig voor watervogels. Er waren maar weinig gevallen van botulisme. Het aantal kleine egeltjes dat nat en koud of ziek moest worden opgenomen, was daarentegen zo groot dat we ruimte te kort kwamen. Van kratten, krantensnippers en stro maakten we een egelflat, waar de egeltjes konden overwinteren. We verloren slechts twee egels. De rest kon in het voorjaar weer vertrekken.

In 1993 ontvingen we 3014 dieren, verdeeld over 112 verschillende soorten. Hiervan konden 1581 exemplaren na revalidatie weer vertrekken, terwijl er op 1 januari 1994 nog 213 vogels en egels in het Vogelhospitaal aanwezig waren. Het percentage gerevalideerde dieren lag iets lager dan vorig jaar. Vermoedelijk ligt dit aan het grote aantal vogels dat met chemicaliën in aanraking kwam. In dergelijke gevallen staan we dikwijls machteloos. We moeten maar blijven kijken naar de honderden vogels waar we wel wat voor kunnen doen. Zo konden we dit jaar 25 van de 38 binnengekomen Waterhoentjes redden, tien van de 17 Scholeksters, 13 van de 18 Houtsnippen en vijf van de zeven Grote Bonte Spechten. Verder werden er 22 Futen, 32 Knobbelswanen, 17 Blauwe Reigers en enkele honderden zangvogels gered, waaronder Merels, Zanglijsters, Goudhaantjes, Kool- en Pimpelmeesjes, Roodborstjes, Huiszwaluwen en Gierzwaluwen. Wat roofvogels betreft konden we twee Velduilen, drie Bosuilen, een Sperwer, een Buizerd en negen Torenvalken redden. Problemen waren er met de zeevogels. Er stond dikwijls een harde oostenwind, waardoor olieslachtoffers het strand moeilijk konden bereiken. Velen zullen op zee gestorven zijn.

Rond de jaarwisseling spoelden er gifzakjes met Apron Plus aan op het strand. Aangezien het strand was afgezet konden we zelf geen dieren van het strand halen, maar dankzij duinwachters en de politie kwamen toch slachtoffers bij ons binnen. Kort na de giframp was er weer een olielozing. De vogels die we binnenkregen, waren in zeer slechte conditie. Vier gestorven vogels zijn naar de Gezondheidsdienst voor Dieren in Deventer gestuurd om onderzocht te worden. Uit het onderzoek bleek dat alle vier vogels waren gestorven aan aspergillosis, een schimmelziekte die de longen aantast. Gelukkig konden we in april 32 Zeekoeten, een Alk, twee Jan van Genten, twee Eidereenden en twee Zwarte Zeeëenden terugbrengen naar zee. Helaas lukte het niet om een Zeekoet die in 1991 geringd was in het asiel te Den Helder, opnieuw te redden.

Helaas is er ook treurig nieuws te melden. De laatste jaren loopt ons donateursbestand terug. We weten niet of dat het gevolg is van de verslechterende economie of omdat er mensen zijn die denken dat er alleen in strenge winters geholpen moet worden. Ook zonder zo'n winter zijn er doorlopend vogels die hulp nodig hebben. Iedere gift is van harte welkom en kan gestort worden op postgironummer 199399.

Stichting Vogelrampenfonds, Pr. Mauritslaan 117, 2051 KC Overveen.